

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/125/2018
Identifikačné číslo spisu:	8116212546
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8116212546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Y. L., narodenej X. L. XXXX, bývajúcej v L., W., o zaplatenie 3 200,07 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14C/206/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/164/2017 z 1. marca 2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Prešov dňa 16. 06. 2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia nesplatenej časti úveru, poskytnutého žalobkyňou žalovanej na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi nimi dňa 04. 12. 2013, pozostávajúcej z istiny 3 200,07 Eur, úroku 152,80 Eur, úroku z omeškania 1,75 Eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 3 200,07 Eur od 01. 03. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 152,80 Eur od 01. 03. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. novembra 2017 č. k. 14C/206/2016-62 prvým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 998,65 Eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 01. 03. 2016 do zaplatenia a kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 1,75 Eur, všetko v lehote 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a druhým výrokom žalobu v zostávajúcej časti, t. j. o zaplatenie istiny 1201,42 € a príslušenstva, zamietol. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že v zmluve o úvere bol nesprávne (neobsahujúc všetky obligatórne náležitosti) uvedený spôsob výpočtu ročnej priemernej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) a absentovala aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Dospel k záveru, že žalovaná zaplatila žalobkyni zatiaľ sumu 1501,35 Eur, zatiaľ čo úver jej bol poskytnutý vo výške 3 500,- Eur, preto ju zaviazal na zaplatenie zvyšnej časti istiny vo výške 1 998,65 Eur s príslušenstvom špecifikovaným vo výroku.

3. Proti zamietavému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o zamietnutí žaloby ako vecne správny potvrdil.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na ust. § 421 ods. 1 písm. c) zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom, ktorého rozhodnutie záviselo od vyriešenia otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. Poukázala pritom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. februára 2018, č. k. 3 Cdo 146/2017.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 C. s. p.), na to oprávneným subjektom (§ 427 C. s. p.), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

9. V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 1 201,42 Eur (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (16. 06. 2016) bola 405,- Eur (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z.). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 050,- Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového zníženia na dvojnásobok minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Účelom zníženia majetkového cenového zníženia v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenový zníženie sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenový zníženie vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je

všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. Dovolací súd navyše dodáva, že aj v prípade, keby majetkový cenzus nevylučoval v danej veci prípustnosť dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. by nebol daný, pretože dovolateľka v dovolaní označila len jediné rozhodnutie dovolacieho súdu, z čoho nemožno nijakým spôsobom vyvodiť, že by dochádzalo v danej otázke k rozdielnej rozhodovacej činnosti. Pokiaľ ide o názor dovolateľky vyjadrený v závere jej dovolania, podľa ktorého rozdielnou rozhodovacou činnosťou dovolacieho súdu došlo k znemožneniu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) C. s. p., ktorý je navyše v rozpore s úvodom dovolania, kde uvádza, že podáva dovolanie len z dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., dovolací súd uvádza, že aj v prípade ak by napriek vyššie uvedenému k rozdielnej rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu v danej otázke dochádzalo, nejednalo by sa o vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., keďže túto situáciu výslovne predpokladá zákon v ustanovení § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., v zmysle ktorého nakoniec aj dovolateľka koncipovala svoje dovolanie.

12. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalobkyňa (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalovanej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.